

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **D. R.**, zastoupeného JUDr. Oldřichem Benešem, advokátem se sídlem Mojmírovců 41, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: I. MUDr. T. K. II. V. B., oba zastoupeni JUDr. Lucií Kolářovou, advokátkou se sídlem Advokátní kancelář Vácha & Kolář, Přemyslovská 28, 130 00 Praha 3, III. Česká telekomunikační infrastruktura a.s., se sídlem Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2016, č. j. OÚPSŘ 191/2016-330-rozh., o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec ze dne 8. 3. 2017, č. j. 59 A 74/2016 – 200, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 28. 3. 2017 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec ze dne 8. 3. 2017, č. j. 59 A 74/2016 – 200.

Žalobce požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svůj návrh odůvodnil tím, že na pozemku parc. č. X v k. ú. C., má být realizována kompletní výstavba rodinného domu. Podle současného územního plánu Města C. však na tomto pozemku výstavba možná není. Poukázal na to, že ve správním řízení bylo vydáno územní rozhodnutí, které předchází eventuálnímu stavebnímu povolení. Lze tedy předpokládat, že na základě žalovaného rozhodnutí bude zahájeno stavební řízení a následně vydáno stavební povolení. Stavebníci paní MUDr. T. K. a pan V. B. by následně začali realizovat stavbu, ostatně již začali provádět některé stavební práce i bez pravomocného územního rozhodnutí. Má proto za to, že pokud by bylo vydáno pravomocné stavební povolení a následně by došlo ke zrušení napadeného rozsudku a územního rozhodnutí, nebylo by možné s ohledem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. sp. zn. 6 As 42/2008) stavební povolení zrušit. S ohledem na ustanovení § 94 odst. 5 stavebního zákona by se ve stavebním řízení nemohl námitkami bránit proti umístění stavby. Výrok o zrušení

územního rozhodnutí by proto byl již pouze akademickým výrokem bez jakýchkoliv právních následků a reálných dopadů, což by pro stěžovatele znamenalo způsobení značné újmy, neboť by takový stav zasahoval do jeho práv a současně by takový stav byl v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel uvedl, že přiznání odkladného účinku bude nepochybně znamenat určitý zásah i do práv stavebníků, nicméně takovýto zásah je nepatrný, nezpůsobující žádnou újmu, protože odkladný účinek je jen dočasného charakteru. Odkladný účinek by představoval de facto odložení stavebních prací, což nemá vůči stavebníkům žádný nebo naprosto minimální negativní dopad.

Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl pouze tolik, že stěžovatel zde podle jeho názoru neuvedl relevantní skutečnosti, které by vyhovění tomuto návrhu odůvodnily.

Osoby zúčastněné na řízení s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasily. Uvedly, že pozemek, na němž má být umístěna výstavba, se nachází v zastavěném území, jedná se o smíšené obytné území a návrh na umístění stavby rodinného domu je v souladu s podmínkami stanovenými územním plánem obce C., na kterém je povoleno provádět výstavbu. Protahováním řízení ze strany stěžovatele dochází k újmě na straně účastníků, kteří v dobré víře koupili pozemek určený k zástavbě. Skutečnost, že v tomto území výstavba možná je, dokládá i stavba rodinného domu č. p. X, jež je součástí pozemku st. parc. č. X. Tuto skutečnost potvrdily několikrát i orgány státní správy – Městský úřad Nový Bor, stavební úřad a úřad územního plánování, souhlasně se vyjádřila i Agentura ochrany přírody a krajiny, CHKO Lužické hory a byla vydána odborná souhlasná vyjádření dotčeného správního orgánu a závazná stanoviska Městského úřadu Nový Bor. Vleklým sporem je účastníkům bráněno ve výkonu jejich práv jakožto stavebníků, vzniká u nich škoda, která je rozhodně vyšší, než potencionální újma, kterou žalobce do dnešního dne ani nevyčíslil.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele může přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Krajský soud usnesením ze dne 11. 10. 2016, č. j. 59 A 74/2016 – 116, přiznal žalobě odkladný účinek.

Stěžovatel v projednávané věci svými námitkami setrvale tvrdí, že na dotčeném pozemku jakákoli výstavba platným územním plánem není vůbec dovolena. Zcela opačný názor z téhož územního plánu poté dovozují osoby zúčastněné na řízení jako stavebníci. Předmětem kasační stížnosti je tedy přezkoumání samotného závěru, zda územní plán obce C. v místě samém vůbec umožňuje výstavbu.

pokračování

Jak již konstatoval krajský soud v rozhodnutí o přiznání odkladného účinku, ustanovení § 94 odst. 5 stavebního zákona účastníky ve stavebním řízení omezuje, pokud jde o obsah námitek, které zde mohu uplatnit (§ 114 odst. 1 stavebního zákona). Ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona vylučuje, aby ve stavebním řízení účastníci uplatnili námitky svou podstatou směřující proti umístění stavby, když stanoví, že „*k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží*“. Z uvedeného vyplývá, že jakmile nastaly účinky zamítavého rozsudku krajského soudu, nepřiznání odkladného účinku může eventuálně vést i k tomu, že bude vydáno stavební povolení, ve kterém již nebudou řešeny námitky účastníků proti umístění stavby, a případné zrušení územního rozhodnutí soudem by bylo bez faktického dopadu do právního stavu.

Ve shodě s krajským soudem je nyní i Nejvyšší správní soud toho názoru, že v dané věci může nepoměrně větší újmu na straně stěžovatele představovat to, že případným vydáním stavebního povolení a teprve následným přezkumem rozhodnutí ve věci umístění stavby nebudou eventuálně řešeny jeho námitky proti umístění stavby. Jako následek procesního vývoje věci by tak fakticky došlo k popření práv, které stěžovateli náleží jako účastníkovi stavebního řízení.

Osoby zúčastněné na řízení vznik možné újmy definují jako následek dlouhodobého oddalování samotné realizace stavby. Nepochybně je však rovněž v jejich zájmu, aby před vlastním zahájením stavebních prací byly uvedené (a sporné) skutečnosti postaveny najisto.

Z hlediska ochrany veřejného zájmu je rovněž zásadní zodpovězení otázky, zda může být uvedený pozemek vůbec stavebně dotčen a zda je určen k urbanistickému rozvoji dané lokality. Jiné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mělo být v rozporu s veřejným zájmem, Nejvyšší správní soud ze správního spisu ani ze spisu krajského soudu nezjistil. Je proto toho názoru, že všechny podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 ve spojení § 73 odst. 2 s. ř. s. byly splněny.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. května 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín v.
r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Alena Jachanová